

ризма, като постепенно мѣни багритѣ си. Дене множество птици кацатъ на цвѣта, за да търсятъ насѣкоми; ноше безброй свѣтулки блещукатъ тамъ съ зеленикава свѣтлина. Когато единъ ученъ пжтешественикъ открилъ за първи пжтъ това растение, падналъ на колѣне въ лодката си и започналъ да пѣе хвалебни пѣсни къмъ Бога.

Следъ нѣколко километри пжтъ лодката ви попада въ низки полублатисти мѣста. Гората се промѣня. Брѣговетѣ на рѣката сж покрити гжсто съ трѣстика, бамбукъ и храсти, обсипани съ красиви цвѣтове. Навредъ се виждатъ банани, претоварени отъ сладкъ плодъ.

Но ето, приближава пладне. Всички горски животни се скриватъ въ гжсталака, за да се запазятъ отъ огненитѣ слънчеви лжчи. Само тукъ—таме лежатъ крокодили или прелитатъ мѣнички колибри, наричани крилати цвѣтя. Тишината се нарушава изрѣдко отъ отчаяния викъ на нѣкое животно, хванато отъ хищникъ.

Презъ цѣлата година селваситѣ иматъ единъ и сжщи видъ. Но настане ли буря, тѣ ставатъ страхотни. Гигантскитѣ дървета затрепчатъ подъ напора на урагана, здравитѣ и жилави лиани се кжсатъ, животнитѣ надаватъ страшенъ вой. Надъ гората пада мракъ, всрѣдъ който проблѣсватъ като огнени змейове свѣткавицитѣ. Гърмотевици разтрѣсватъ земята, дъждътъ се лѣе като потоци отъ небето.

Низината на Амазонка е богата съ свѣтлина, топлина и плодородие, но е почти безлюдна.

